Transportni problem

1. Definicija i tumačenje problema

Transportni problem predstavlja specijalnu vrstu problema linearnog programiranja koji se formalno može definisati na sledeći način.

$$(\min) \sum_{i=1}^{n}\sum_{j=1}^{m} c_{ij}x_{ij}$$

pri ograničenjima

$$\sum_{j=1}^{m} x_{ij} \leq a_i, i = 1, ..., n$$

$$\sum_{i=1}^{n} x_{ij} \leq b_j, j = 1, ..., m$$

$$x_{ij} \geq 0$$

Uobičajeno intuitivno tumačenje problema je sledeće.
Potrebno je preneti robu iz skladišta u prodavnice. Na raspolaganju imamo m prodavnica i n skladišta.

a_i predstavlja ukupnu količinu robe u i-tom skladištu (*ponuda).*
b_j predstavlja količinu zahtevane robe u j-toj prodavnci (*potražnja).*
c_{ij} predstavlja cenu transporta jedne jedinice robe iz i-tog skladišta u j-tu prodavnicu.
x_{ij} označava koliko jedinica robe treba prebaciti iz skladišta i u prodavnicu j, odnosno to su ciljne promenljive.

Na osnovu ovoga očigledno je i šta sama ograničenja u formalnoj postavci intuitivno predstavljaju.

$$\sum_{j=1}^{m} x_{ij} \leq a_i, i = 1, ..., n$$

nam govori da ukupna količina uzete robe iz i-tog skladišta ne sme prekoračiti ukupnu količinu robe *(ponudu)* u i-tom skladištu.

$$\sum_{i=1}^{n} x_{ij} \leq b_j, j = 1, ..., m$$

nam govori da ukupna količina robe dovedene u j-tu prodavnicu ne sme prekoračiti količinu zahtevane robe *(potražnju)* u j-toj prodavnici.

Ovakav model problema pogodan je za matrično predstavljanje, tako da problem možemo prikazati matrično na sledeći način.

$$\begin{array}{ccccc} c_{11} & c_{12} & \dots & c_{1m} & a_1 \\ c_{21} & c_{22} & \dots & c_{2m} & a_2 \\ \dots & \dots. & \dots & & \\ c_{n1} & c_{n2} & \dots & c_{nm} & a_n \\ b_1 & b_2 & \dots & b_m & \end{array}$$

2. Balansiran i nebalansiran problem

Prirodno se nameće pitanje regulisanja slučaja kada se ukupna ponuda i ukupna potražnja razlikuju. Stoga uvodimo pojmove *balansiranog* i *nebalansiranog* transportnog problema.

Za transportni problem kažemo da je ***balansiran*** ukoliko je ukupna ponuda jednaka ukupnoj potražnji, odnosno ako važi

$$\sum_{i=1}^{n} a_i = \sum_{j=1}^{m} b_j$$

U suprotnom kažemo da je problem ***nebalansiran***.

Primetimo da u slučaju balansiranog transportnog problema možemo nametnuti još jači uslov, tj uslov da sva roba bude raspoređena. Zbog toga nejednakosti u ograničenjima mogu postati jednakosti.

Ukoliko je problem nebalansiran potrebno ga je svesti na balansirani problem uvođenjem *fiktivnih skladišta (redova)* ili *fiktivnih prodavnica (kolona).* Naime, po samoj definiciji nebalansiranosti problema znamo da važi

$$\sum_{i=1}^{n} a_i \neq \sum_{j=1}^{m} b_j$$

To možemo razdvojiti na dva podslučaja:

1. Ponuda je veća od potražnje

$$\sum_{i=1}^{n} a_i > \sum_{j=1}^{m} b_j$$

U ovom slučaju potrebno je uvesti *fiktivnu kolonu* koja će predstavljati još jednu fiktivnu prodavnicu koja će zahtevati onoliko robe koliko ima ,,viška“.

2. Potražnja je veća od ponude

$$\sum_{i=1}^{n} a_i < \sum_{j=1}^{m} b_j$$

U ovom slučaju potrebno je uvesti *fiktivni red* koji će predstavljati još jedno fiktivno skladište koje će imati onoliko robe koliko ima ,,manjka“.

U oba slučaja za cenu transporta robe u novonastalom redu/koloni poželjno je koristiti neku vrednost koja je znatno veća od svih ostalih vrednosti cena transporta kako bi algoritam favorizovao ostale (realne) redove i kolone.

U nastavku sledi primer *python* koda koji demonstrira proceduru balansiranja transportnog problema.

```
"""
Ulaz:
    C - matrica cena
    a - ponude u skladištima
    b - potražnje u prodavnicama
Izlaz:
    tuple:
        (nova matrica cena,
         nove ponude u skladištima,
         nove potražnje u prodavnicama,
         indeksi fiktivnih redova,
         indeksi fiktivnih kolona)
"""
def balance_problem(C, a, b):
    supply = sum(a)                                     # Ukupna ponuda
    demand = sum(b)                                     # Ukupna potražnja

    if supply == demand:
        # Ukoliko su ponuda i potražnja jednake problem je već balansiran
        return C, a, b, [], []


    diff = abs(supply - demand)                         # Apsolutna vrednost razlike u ponudi i potražnji
    frow = []
    fcol = []
    if supply > demand:                                 # Prvi slučaj, ponuda je veća od potražnje
        new_col = np.repeat(DUMMY_VALUE, C.shape[0])    # Fiktivna kolona
        C = np.hstack((C, new_col.reshape(-1, 1)))
        b = np.append(b, diff)
        fcol = [C.shape[1] - 1]
    else:                                               # Drugi slučaj, potražnja je veća od ponude
        new_row = np.repeat(DUMMY_VALUE, C.shape[1])    # Fiktivni red
        C = np.vstack((C, new_row))
        a = np.append(a, diff)
        frow = [C.shape[0] - 1]

    return C, a, b, frow, fcol
```

3. Metod minimalnih cena

Kao u većini problema linearnog programiranja, ideja je početi od nekog dopustivog rešenja i zatim iterativno vršiti popravke tog rešenja tako da teži ka optimalnom. *Metod minimalnih cena* je jedan od metoda za nalaženje početnog dopustivog rešenja transportnog problema. Prvo ćemo videti primer metoda minimalnih cena a zatim i konkretnu *python* implementaciju.

Neka je data naredna matrica problema:

	0	*1*	*2*	*a*
0	5	7	8	70
1	4	4	6	30
2	6	7	7	50
b	65	42	43	

Počinjemo tako što tražimo minimalnu cenu u matrici.
U ovom slučaju to je 4 i odgovara ceni transporta iz skladišta 1 u prodavnicu 0

	0	*1*	*2*	*a*
0	5	7	8	70
1	**4**	4	6	**30**
2	6	7	7	50
b	**65**	42	43	

Zatim gledamo u ponudu i potražnju za dato skladište i prodavnicu, i uzimamo manju od te dve vrednosti kao broj jedinica robe za naše početno rešenje. U ovom slučaju to će biti 30. Sada za uzetu vrednost umanjimo i ponudu i potražnju. Primetimo da ovim postupkom garantujemo da će u svakom koraku bar jedna od ove dve vrednosti postati 0. Zato je potrebno da odgovarajući red ili kolonu u kom se nalazi nula uklonimo, jer tu robu smatramo iskorišćenom. U ovom slučaju uklanjamo red 1, jer se njegova vrednost anulira. Sada imamo novu matricu problema (levo) i trenutno rešenje (desno):

	0	*1*	*2*	*a*
0	5	7	8	70
1	**4**	4	6	**0**
2	6	7	7	50
b	**35**	42	43	

	0	*1*	*2*
0	0	0	0
1	**30**	0	0
2	0	0	0

Nastavljamo proces, naravno izuzimajući izbačene redove i kolone (označene sa *x*). Sada je najmanja vrednost u tabeli 5, i ona odgovara redu 0 i koloni 0. Odgovarajuće vrednosti ponude i potražnje su 70 i 35. Oduzimajući 35 od obe anulira se vrednost u koloni 0, tako da tu kolonu izbacujemo, a 35 dodajemo u trenutno rešenje.

	0	*1*	*2*	*a*
0	**5**	7	8	**70**
x	x	x	x	x
2	6	7	7	50
b	**35**	42	43	

	0	*1*	*2*
0	**35**	0	0
1	30	0	0
2	0	0	0

Nastavljajući na isti način dobijamo:

	x	*1*	*2*	*a*
0	x	**7**	8	**35**
x	x	x	x	x
2	x	7	7	50
b	x	**42**	43	

	0	*1*	*2*
0	35	**35**	0
1	30	0	0
2	0	0	0

	x	*1*	*2*	*a*
x	x	x	x	x
x	x	x	x	x
2	x	**7**	7	**50**
b	x	**7**	43	

	0	*1*	*2*
0	35	35	0
1	30	0	0
2	0	**7**	0

	x	*x*	*2*	*a*
x	x	x	x	x
x	x	x	x	x
2	x	x	**7**	**43**
b	x	x	**43**	

	0	*1*	*2*
0	35	35	0
1	30	0	0
2	0	**7**	43

Na taj način dobijamo početno dopustivo rešenje:

$$X_0 = \begin{pmatrix} 35 & 35 & 0 \\ 30 & 0 & 0 \\ 0 & 7 & 43 \end{pmatrix}$$

Nenula pozicije smatramo bazisnim pozicijama, i koristimo oznaku C_{ij}^B da označimo skup bazisnih cena.

Dopustivost rešenja nam garantuje činjenica da u svakom koraku biramo manju od dve vrednosti između ponude i potražnje, što znači da nikada nećemo prekoračiti ni jedno. Ovakvo rešenje, naravno, ne mora biti optimalno.

Takođe primetimo da ovaj proces ima tačno $m + n - 1$ iteracija. Razlog za to je činjenica da u svakom koraku izbacujemo ili jedan red ili jednu kolonu, kojih ukupno ima $m + n$.

U nastavku sledi primer *python* koda koji demonstrira proceduru nalaženja početnog dopustivog rešenja metodom minimalnih cena.

```
"""
Ulaz:
    C - matrica cena
    a - ponude u skladištima
    b - potražnje u prodavnicama
Izlaz:
    X - početno dopustivo rešenje
"""
def min_cost_method(C, a, b):
    m, n = C.shape
    X = np.zeros(C.shape)

    # NAPOMENA: Nećemo zaista izbacivati kolone i redove jer na taj način se menjaju i indeksi
    # Zbog toga zapravo pamtimo indekse izbačenih kolona i redova
    removed_rows = np.array([], dtype='int')                              # Niz indeksa izbačenih redova
    removed_columns = np.array([], dtype='int')                           # Niz indeksa izbačenih kolona

    for _ in range(m + n - 1):
        p, q = ut.argmin_exclude(C, removed_rows, removed_columns)        # Tražimo indekse polja sa minimalnom cenom
        the_min = min(a[p], b[q])                                         # Manja od vrednosti ponude i potražnje za dato polje
        X[p][q] = the_min                                                 # U rešenje upisujemo tu vrednost

        a[p] = a[p] - the_min                                             # Oduzimamo tu vrednost od ponude
        b[q] = b[q] - the_min                                             # Oduzimamo tu vrednost od potražnje


        if a[p] == 0:
            removed_rows = np.append(removed_rows, p)                     # Brišemo odgovarajući red ili kolonu
        elif b[q] == 0:
            removed_columns = np.append(removed_columns, q)


    return X
```

4. Metod potencijala

Nakon nalaženja početnog rešenja metodom minmalnih cena (ili nekim drugim metodom) imamo garanciju samo da je rešenje dopustivo, ali ne i da je optimalno. Optimizacija rešenja se izvodi iterativno, vršenjem odgovarajućih popravki nad početnim rešenjem. Jedan metod kojim se to realizuje je ***metod potencijala.***

Potencijali predstavljaju brojeve oblika u_i, v_j gde $i = 1, ...n$ $j = 1, ...m$, odnosno dodeljuju se vektorima a i b. Za početak ih određujemo tako da važi

$$c_{ij}^B - u_i - v_j = 0$$

Ovim smo zapravo definisali linearni sistem od $m + n - 1$ jednačina i $m + n$ nepoznatih. Jednu nepoznatu ćemo ipak anulirati a to radimo tako što izaberemo onaj potencijal u čijoj vrsti ili koloni ima najviše bazisnih promenljivih, i njega postavimo na nulu. Na taj način sistem je od tačno $m + n$ nepoznatih i $m + n$ jednačina. Na našem primeru za bazisno rešenje:

$$X_0 = \begin{pmatrix} 35 & 35 & 0 \\ 30 & 0 & 0 \\ 0 & 7 & 43 \end{pmatrix}$$

pozicije bazisnih promenljivih su $B = \{(0,0),(0,1),(1,0),(2,1),(2,2)\}$. Na osnovu toga dobijamo opisani sistem jednačina:

$$\begin{aligned} u_0 + v_0 &= 5 \\ u_0 + v_1 &= 7 \\ u_1 + v_0 &= 4 \\ u_2 + v_1 &= 7 \\ u_2 + v_2 &= 7 \end{aligned}$$

Primetimo da sistem i dalje možemo smestiti u matricu tako što odredimo da prvih n kolona označava u-ove a narednih m označava v-ove. Zato je sistem u standardnom $Ax = b$ obliku:

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_0 \\ u_1 \\ u_2 \\ v_0 \\ v_1 \\ v_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 5 \\ 7 \\ 4 \\ 7 \\ 7 \end{pmatrix}$$

Sada treba pronaći potencijal za anuliranje, na već pomenut način. U ovom primeru to će biti potencijal u_0 (primetimo da smo mogli izabrati bilo koji sa dve bazne promenljive u redu/koloni). Modifikovan sistem sada izgleda ovako:

$$\begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_0 \\ u_1 \\ u_2 \\ v_0 \\ v_1 \\ v_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 5 \\ 7 \\ 4 \\ 7 \\ 7 \end{pmatrix}$$

I njegovo rešenje je $(0, -1, 0, 5, 7, 7)$, odnosno:

$$u_0 = 0, u_1 = -1, u_2 = 0, v_0 = 5, v_1 = 7, v_2 = 7$$

Nakon ovoga ja potrebno vršiti popravku počevši od neke nebazisne pozicije. Tu poziciju biramo kao najnegativniju za koju važi:

$$C_{ij}^N - u_i - v_j < 0$$

Ukoliko takvo i, j ne postoji onda se algoritam zaustavlja, i trenutno bazisno rešenje je optimalno:

$$C_{ij}^N - u_i - v_j \geq 0 \quad \forall i, j \Rightarrow \text{STOP}$$

U našem slučaju vrednosti su sledeće:

$$\begin{aligned} C_{02} - u_0 - v_2 &= 8 - 0 - 7 = 1 \\ C_{11} - u_1 - v_1 &= 4 + 1 - 7 = -2 \\ C_{12} - u_1 - v_2 &= 6 + 1 - 7 = 0 \\ C_{20} - u_2 - v_0 &= 6 - 0 - 5 = 1 \end{aligned}$$

Vidimo da uslov zaustavljanja nije ispunjen. Jedina negativna, samim tim i najnegativnija, vrednost postiže se za $(r, s) = (1, 1)$.

Počevši od ovog polja vršimo prepravke po bazisnim pozicijama. To radimo tako što konstruišemo cikl u grafu koga čine sve trenutno bazisne pozicije i jedna nebazisna pozicija r, s. Pritom u datom grafu ne smemo imati dijagonalne grane. Konstruisani graf za date pozicije izgleda ovako:

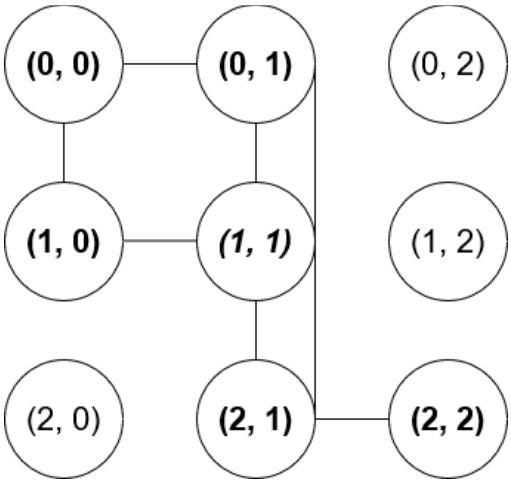

Kao što vidimo, uzimamo u obzir samo bazisne pozicije (podebljanje) i jednu nebazisnu poziciju (podebljanja i iskošena). Cikl tražimo tako da počinje u nebazisnoj poziciji. U ovom slučaju on će uključivati samo čvorove (0, 0), (0, 1), (1, 0), (1, 1), i izgledaće ovako (dopisane su trenutne vrednosti bazisnog rešenja za date promenljive).

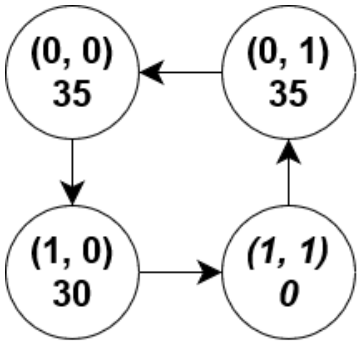

Nebazisnoj poziciji dodeljujemo vrednost popravke θ, dok se ostale promenljive u ciklu alternativno popravljaju sa $\pm\theta$.

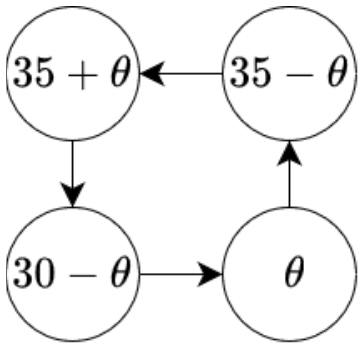

Ostaje samo odabir početne θ vrednosti koja se bira kao minimalna trenutna bazisna vrednost u ciklu na negativnim pozicijama (na pozicijama gde su popravke $-\theta$). U ovom slučaju to je vrednost 30, i odgovara poziciji $(1, 0)$. Primetimo da nakon primene popravke upravo ta promenljiva postaje anulirana, dok se promenljiva na poziciji r, s menja sa nule na novu vrednost. Na taj način je efektivno odabrana promenljiva napustila bazu, a x_{rs} ušla u bazu.

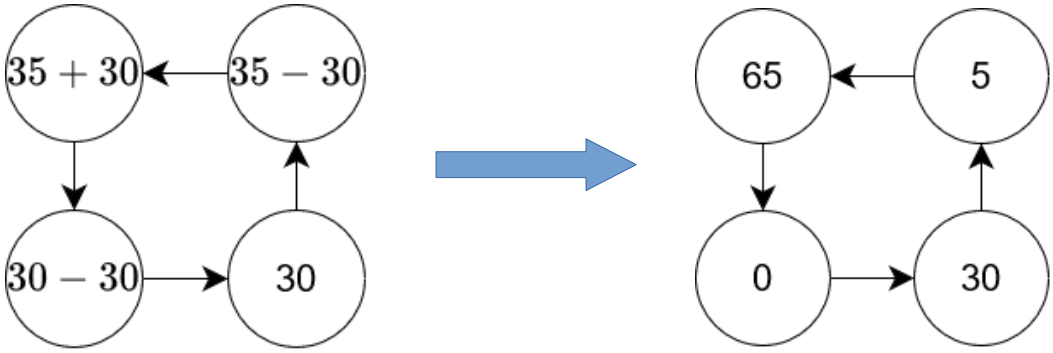

Na ovaj način dobili smo novo rešenje (popravku bazisnog rešenja):

$$X_1 = \begin{pmatrix} 65 & 5 & 0 \\ 0 & 30 & 0 \\ 0 & 7 & 43 \end{pmatrix}$$

Sada se postupak ponavlja dok se ne ispuni uslov zaustavljanja. Za nove potencijale dobijamo novi sistem jednačina:

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_0 \\ u_1 \\ u_2 \\ v_0 \\ v_1 \\ v_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 5 \\ 7 \\ 4 \\ 7 \\ 7 \end{pmatrix}$$

Na već opisan način anuliramo potencijal v_1:

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_0 \\ u_1 \\ u_2 \\ v_0 \\ v_1 \\ v_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 5 \\ 7 \\ 4 \\ 7 \\ 7 \end{pmatrix}$$

I dobijamo rešenje sistema:

$$u_0 = 3, u_1 = 0, u_2 = 3, v_0 = 2, v_1 = 4, v_2 = 4$$

Proveramo vrednosti izraza $C_{ij}^N - u_i - v_j$:

$$C_{02} - u_0 - v_2 = 8 - 3 - 4 = 1$$
$$C_{10} - u_1 - v_0 = 4 - 0 - 2 = 2$$
$$C_{12} - u_1 - v_2 = 6 - 0 - 4 = 2$$
$$C_{20} - u_2 - v_0 = 6 - 3 - 2 = 1$$

Primećujemo da su ovaj put svi pozitivni, tako da se algoritam ovde zaustavlja. Optimalno rešenje je trenutno bazisno rešenje, tj:

$$X_1 = \begin{pmatrix} 65 & 5 & 0 \\ 0 & 30 & 0 \\ 0 & 7 & 43 \end{pmatrix}$$

5. Tumačenje konačnog rešenja

Konačno rešenje nam govori sledeće:

- Potrebno je prebaciti 65 jedinica robe iz skladišta 0 u prodavnicu 0
  - cena je $65 * 5 = 325$
- Potrebno je prebaciti 5 jedinica robe iz skladišta 0 u prodavnicu 1
  - cena je $5 * 7 = 35$
- Potrebno je prebaciti 30 jedinica robe iz skladišta 1 u prodavnicu 1
  - cena je $30 * 4 = 120$
- Potrebno je prebaciti 7 jedinica robe iz skladišta 2 u prodavnicu 1
  - cena je $7 * 7 = 49$
- Potrebno je prebaciti 43 jedinice robe iz skladišta 2 u prodavnicu 2
  - cena je $43 * 7 = 301$

Sabiranjem cena dobijamo optimalnu vrednost funkcije cilja

$$325 + 35 + 120 + 49 + 301 = 830$$

Finalno rešenje problema (optimalna vrednost funkcije cilja i tačka za koju se ona dostiže):

$$\hat{f} = 830 \qquad \hat{X} = \begin{matrix} 65 & 5 & 0 \\ 0 & 30 & 0 \\ 0 & 7 & 0 \end{matrix}$$

6. Delovi koda

U nastavku slede isečci *python* koda koji implementira odabrane delove funkcionalnosti metoda potencijala. Kompletan kod može se naći na *github* repozitorijumu:
https://github.com/aleksakojadinovic/DS3/tree/master/04_transport_and_assignment_problem

Biranje potencijala koji se anulira

```
"""
Ulaz:
    caps_mask - Binarna matrica
                caps_mask[i][j] == 1 : promenljiva (i, j) je bazisna
                caps_mask[i][j] == 0 : promenljiva (i, j) nije bazisna
Izlaz:
    tuple: (index, axis)
    index:
        - indeks reda ili kolone onog potencijala koji treba anulirati
    axis:
        - oznaka da li se radi o redu ili koloni
"""
def find_best_potential(caps_mask):
    best_row_index = None
    best_row_count = None
    for i, row in enumerate(caps_mask):
        basic_count = np.count_nonzero(row == 1)                    # broj bazisnih promenljivih u datom redu
        if best_row_index is None or basic_count > best_row_count:
            best_row_index = i
            best_row_count = basic_count

    best_column_index = None
    best_column_count = None
    for j in range(caps_mask.shape[1]):
        col = caps_mask[:, j]
        basic_count = np.count_nonzero(col == 1)                    # broj bazisnih promenljivih u datoj koloni
        if best_column_index is None or basic_count > best_column_count:
            best_column_index = j
            best_column_count = basic_count

    return (best_row_index, 0) if best_row_count > best_column_count else (best_column_index, 1)
```

Metod potencijala

```
"""
Ulaz:
    C                   - matrica cena
    a                   - vektor a (ponuda)
    b                   - vektor b (potražnja)
    basis_solution      - početno rešenje, dobijeno metodom minimalnih cena
    caps                - Binarna matrica
                            caps[i][j] == 1 : promenljiva (i, j) je bazisna
                            caps[i][j] == 0 : promenljiva (i, j) nije bazisna
Izlaz:
    Matrica koja predstavlja rešenje

"""
def potential_method(C, a, b, basis_solution, caps):
    m, n = C.shape
    shape = C.shape
    iteration = 0
    while True:
        basis_indices = list(map(tuple, np.argwhere(caps == 1)))        # lista baznih indeksa
        non_basis_indices = list(map(tuple, np.argwhere(caps == 0)))    # lista nebaznih indeksa

        potentials_systemA = np.zeros((m + n - 1, m + n))               # sistem jednačina za nalaženje potencijala (A)
        potentials_systemB = np.zeros(m + n - 1)                        # sistem jednačina za nalaženje potencijala (b)
        for row, base_coords in enumerate(basis_indices):
            base_i = base_coords[0]
            base_j = base_coords[1]
            potentials_systemA[row][base_i] = 1.0
            potentials_systemA[row][m + base_j] = 1.0
            potentials_systemB[row] = C[base_i][base_j]

        to_set_zero_index, to_set_zero_axis = find_best_potential(caps) # nalazimo potencijal koji se naulira
        to_set_zero_actual_index = to_set_zero_index
        if to_set_zero_axis == 1:
            to_set_zero_index = m + to_set_zero_index

        potentials_systemA = np.delete(potentials_systemA, to_set_zero_actual_index, 1) # uklanjamo celu kolonu
        potential_system_solution = np.linalg.solve(potentials_systemA, potentials_systemB) # rešavamo sistem koristeći numpy biblioteku
        potential_system_solution = np.insert(potential_system_solution, to_set_zero_actual_index, 0)

        r = None
        s = None
        lowest_val = None
        for i, j in non_basis_indices:                                  # biramo nebazisnu promenljivu od koje kreće popravka
            ui = potential_system_solution[i]
            vj = potential_system_solution[m + j]
            val = C[i][j] - ui - vj
            if val < 0:
                if lowest_val is None or val < lowest_val:
                    lowest_val = val
                    r = i
                    s = j

        if lowest_val is None:
            return basis_solution                                       # ukoliko ne postoji trenutno rešenje je optimalno

        graph = graphs.get_graph(r, s, caps)                                    # konstruišemo graf i nalazimo cikl
        cycle = graphs.find_cycle(graph, ut.pack_indices(r, s, shape), shape=shape)
        cycle_coordinates = list(map(lambda x: ut.unpack_index(x, shape), cycle))

        corr_theta_i = None                                                     # biramo početnu theta vrednost
        corr_theta_j = None
        corr_theta = None
        for idx, (i, j) in enumerate(cycle_coordinates):
            if idx % 2 == 1:
                if corr_theta is None or basis_solution[i][j] < corr_theta:
                    corr_theta_i = i
                    corr_theta_j = j
                    corr_theta = basis_solution[i][j]

        for idx, (i, j) in enumerate(cycle_coordinates):                        # vršimo popravke
            coeff = 1 if idx % 2 == 0 else -1
            print(f'Position {i, j} with value {basis_solution[i][j]} gets {"+" if coeff == 1 else "-"}theta')
            basis_solution[i][j] += coeff * corr_theta

        basis_solution[r][s] = corr_theta

        caps[corr_theta_i][corr_theta_j] = 0                                    # jedna promenljiva izlazi iz baze
        caps[r][s] = 1                                                          # (r, s) ulazi u bazu

        iteration += 1
```

Konstrukcija grafa

```
"""
Ulaz:
    theta_i, theta_j    - pozicija nebazisne promenljive
    caps                - Binarna matrica
                            caps[i][j] == 1 : promenljiva (i, j) je bazisna
                            caps[i][j] == 0 : promenljiva (i, j) nije bazisna
Izlaz:
    Liste povezanosti

"""
def construct_graph(theta_i, theta_j, caps):
    m, n = caps.shape
    shape = caps.shape
    # Liste povezanosti za cvorove
    # NAPOMENA: Cvorovi se `pakuju` tako sto se na zapisuju same koordinate vec m*i + j oblik
    graph_matrix = [[] for _ in range(m*n)]

    # Funkcija koja odredjuje da li cvor treba ukljuciti u graf
    # Cvor ukljucujemo u graf ako predstavlja baznu promenljivu ili ako je to bas cvor theta_i, theta_j
    def should_include_in_graph(ii, jj):
        return caps[ii][jj] == 1 or (ii, jj) == (theta_i, theta_j)

    for i in range(m):
        for j in range(n):
            if not should_include_in_graph(i, j):
                continue

            # Grane izmedju redove
            for other_row in range(m):
                if not should_include_in_graph(other_row, j) or i == other_row:
                    continue
                graph_matrix[ut.pack_indices(i, j, shape)].append(ut.pack_indices(other_row, j, shape))


            # Grane izmedju kolona
            for other_col in range(n):
                if not should_include_in_graph(i, other_col) or j == other_col:
                    continue
                graph_matrix[ut.pack_indices(i, j, shape)].append(ut.pack_indices(i, other_col, shape))

    return graph_matrix
```